

Jugoslovensko Novinarsko Udruženje v Ljubljani.

Na narodni praznik 1. dec. 1928 ob 8. uri zvečer

slavnostni koncert

v veliki dvorani hotela »Union« v Ljubljani.

Sodelujejo: operna in koncertna pevka ga. ZINKA VILFAN-KUNČEVA, solistinja »Glasbene Matice« gdč. HERTA ARKO, operni kapelnik g. A. BALATKA, pevski zbori »GLASBENE MATICE«, »LJUBLJANSKEGA ZVONA«, »GRAFIKE« ter mladinski pevski zbor in orkester MEŠČANSKE ŠOLE NA PRULAH.

SPORED:

1. a) *V. Parma*: Mladi vojaki (orkester); b) *Iz šopka jugoslov. narodnih pesmi* (deški zbor in orkester); c) *E. C. Bach*: Prebujenje (orkester); d) *B. Smetana*: Koračnica iz »Prodane neveste« (orkester). — Izvajata šolski deški zbor in orkester, pomnožen z bivšimi dijaki I. drž. deške meščanske šole v Ljubljani (Prule). Vodi strokovni učitelj glasbe g. *Ivan Repovš*.
1. a) *I. Zajc*: Vir; b) *A. Grečaninov*: Uspavanka; c) *B. Kunc*: Popevka; d) *A. Lajovic*: Pesem o tkalcu. Solospevi: poje primadona ga. *Zinka Vilfan-Kunčeva*, na klavirju spremlja operni kapelnik g. *A. Balatka*.
3. a) *S. Šantel*: Pri zibelki; b) *I. Pavčič*: Jezdec; c) *E. Adamič*: Pred spanjem. Mešani zbori; poje pevsko društvo Ljubljanski Zvon pod vodstvom pevovodje g. *Zorka Prelovca*.

— ODMOR —

4. a) *P. Jereb*: Pelin roža; moški zbor z baritonskim solom (g. *A. Petrovčič*); b) *J. Ravnik*: Zimska; c) *E. Adamič*: Franica. Moški zbori; poje pevski zbor »Grafika« pod vodstvom pevovodje g. prof. *A. Gröbminga*.
5. a) *E. Adamič*: Igra na nebu; b) *E. Adamič*: Vijola; c) *I. Pavčič*: Belokranjska narodna napitnica. Mešani zbori; poje pevski zbor »Glasbene Matice« pod vodstvom g. ravnatelja *M. Hubada*; solospjev v Vijoli poje gdč. *Herta Arkova*.

Po koncertu v vseh dvoranh »Uniona« PRIJATELJSKI VEČER S PLESOM. Sodeluje orkester Sokola I.

I.

Iz šopka jugoslovenskih narodnih pesmi: 1.) E. Adamič: *Voščilo*; 2.) *Po jezeru*; 3.) *Pojte, drobne ptice*; 4.) *Kje so tiste siezice*; 5.) *Svi cigani sveca slave* (hrvatska narodna); 6.) *Tamo daleko* (srbska narodna); 7.) E. Adamič: *Jurjevanje*; 8.) *Marko skače* (prekmurska narodna); 9.) Novotny: *Domovini*.

II.

I. Zajc:

Vir

Jezero se gorsko ziba
Tajni u njem driema vir.
Staklenoga povrh gliba
Svud je mir, svud je mir.
Časom tek kroz puste liese
Kukavicu možeš čut.
Časom na val jablan strese
Listak žut, listak žut.
Nakraj vode stala kuća,
U toj kući draga dva,
Ljubav srca bje im vruća
Sreća sva, sreća sva.

I po noći i po danu
Orio se milka piev
Ču ih vila ljuto planu
Vilin gnjev.

Pa kad jednom s kasna puta
Ribar sjeko veslom val,
Zavri voda, čun proguta
Vilin jal, vilin jal.

Kuka grani sa vrhunca
Kuku jadna, jadna ja!
Bog ti nedo gledat sunca,
Vilo zla, vilo zla!

Jezero se gorsko ziba,
Nesta vile, šuti vir,
Staklenoga povrh gliba
Vječni mir, vječni mir.

August Senoa.

A. Grečaninov:

Kolibelnaja

(Uspavanka)

Spi maljutka moj prekrasni
Bajuški baju, bajuški baju!
Tiho smotrit mjesjac jasni
V kolibelj tvaju.
Stanu skazivat ja skazki

Pjesenku spaju
Tiž dremlji zakrivši glazki
Bajuški baju, bajuški baju...
Baju...

Lermontov.

B. Kunc:

Popevka

Popeva si tiček,
Kak srebro mu glas,
Zvoni mu popevka,
Zvoni mu do nas.
Tak zlatno mu sunce,
Tak vesel je svet,
Dišiju si rože,
Odpira se cvet.

A ti si tak dragi,
Kak nikaj ni
Kak sladka popevka
Tvoj smeh mi zvoni.
I sve mi vu sunce
I cvetju je sad
Tak rad te ja imam
Tak strašno rad.

D. M. Domjanič.

A. Lajovic:

Pesem o tkalcu

Kjer lije reka se v morje,
kjer cvetke pisane žare,
tja moje si želi srce,
tam lep prebiva tkalec.
Imela snubcev sem devet,
blago in svoj denar neštet
vsak mi ponujal je razvnet,
srce pa lepi tkalec.

Naj oče le besedo da
njemu, ki več sveta ima.
Ne dam jaz roke brez srca,
srce sem dala tkalcu.
Dokler cvetice še cveto,
dokler še setve v klas gredo,
dokler mi je srce gorko,
ljubila bodem tkalca.

Burns: Župančič.

III.

S. Šantel:

Pri zibeli

Da bi bolje spalo
moje malo dete,
je nebo poslalo
zvezde nam v posete.

Aja, aja, aja,
angeli pojo,
v sanjah dete raja,
smeje se v nebo.

Ivan Albreht.

I. Pavčič:

Jezdec

Jezdi fantiček moj,
hop, hop, hop,
lep je konjiček tvoj,
v loko kalop.
Ej, fantiček jezdil sem
do noči, tja do dobav.

divji se mož glasi
v hosti bav, bav.
Hej, konjiček moj,
zdirjaj domov,
spat gre fantiček tvoj,
strah gre na lov.

E. Adamič:

Pred spanjem

Pojmo spat,
Bog je zlat,
pojmo gledat
na gorice
kaj Marija dela,
Dušice utrinja,
dušice napaja

v sveti raj posaja.
Posadi še mene,
in mojga očka
in mojo mameo,
sestrice in brate,
odpri nam na stežaj
vrata v sveti raj.

Narodna.

IV.

P. Jereb:

Pelin roža

Fantič, pelin roža cvetje grenko,
to na vojski bo veselo!
Ljubico dobiš okroglo,
tenko, tenko, tenko.
Gromko njeno grlo bo grmelo.

Fantič, sto zvezd zlatih ti zasije,
cvetje iz srca ti vzklije,
pesem te zaziblje v mile sanje,
kjer utihne jok in zdihovanje.

I. Ravnik:

Zimska

Kraguljčki so radostno v dan zacingljali
in z belim konjičkom, s srebrnim vozičkom,
k nam botrico zimo so v vas pripeljali.
Ej, botrica, tisoč ponižnih poklončkov!
Pa kaj prinesli?
Mogoče ste stresli iz plašča
Kup sladkih bonbončkov.

Kaj? Kepe snežene nam boste le dali?
No, botrica, veste, najbolje, da greste,
ker z nami se nihče brez kazni ne šali.

E. Adamič:

Franica

Oj, dobro jutro, mamica!
Pa kje je Vaša Franica?
Oj bolna Franica leži,
Pri njenem sruu zdravja ni.
Ko si slovo na vojsko vzel,
s teboj je šel njen čas vesel;
nemirna in pa žalostna
od tega dne je le bila.
In pisemca je čakala
in skrivaj tiho plakala.
Pa pisemca ji bilo ni,
in bolna Franica leži,

leži bolna sedem dni,
pri njenem sruu zdravja ni.
Oj mamica, brž v sobico,
da vidim jo ubožico,
če ona res umrla bo,
gotovo pojdem jaz za njo.
In šla sta v tiho sobico,
je videl bolno Franico.
Naproti mu skočila je,
ga srčno poljubila je,
na prsi skrifa mu obraz
in zdrava bila je ta čas.

V.

E. Adamič:

Igra na nebu

Kot jezdec v divjem galopu pode se po nebesnem stropu težki oblaki.
Temno vihrajo raztrgane halje... Zdaj so obstali:
Čuj in iz dalje, kakor koraki, polkov zmučenih mračno bučanje,
naraščajoče in pojemajoče v brezdanje in silne prepade.
To so koraki v somrak zavite, v črni sovražni svoj prapor ovite tuje
armade.
Ogenj! Sovražnik!
Jezdci vriskajo, kopja, ostroge in meči se bliskajo od kavalkade;
vmes repetirke in bajoneti...
V črnem požaru nebo se zasveti,
V črne prepade ruši se zemlja,
Mi pa se križamo,
oljko prižigamo,
k Bogu se bližamo
jadni in bedni.

Fran Albrecht.

E. Adamič:

Vijola

Vijola, modra in rumena,
Marija z rožami češčena!
Vsa v glorijoli solnc stoji,
bleščijo milost ji oči
V naročju njenem božji Sin
igra se z žarom dragotin.
Iz demantnih mu solz nakit
okoli vrata je ovit
in jabolko je iz zlata,
ki v desni roki ga ima.
Stopinja plaho zadrhti,
zablodijo kalne oči.
In večna luč in tih somrak,

K Mariji plava klic grenak:
«Kraljica, Jezus mali ti,
kdo v prsih ogenj pogasi,
spomina, greha, temnih dni,
obupa, ki sree mori?
Le v črni grob se mi mudi,
Kraljica, Jezus mali, ti!»
In božji sin se nasmehlja
in zlato jabolko ji da
s prestola svoje milosti,
ki v prahu k njemu hrepeni.
Vijola modra in rumena,
Marija z rožami češčena!

Cvetko Golar.

I. Pavčič:

Narodna napitnica

Vince je prirastlo
teče kakor maslo,
je maslo to vince boldražko.
Vince je cvetilo,
cvetilo, dišalo,

to vince boldražko.
Vince je cvetilo,
srce je želelo
to vince boldražko.

(Belokranjska.)